

கனவு மனித மனத்தின் உள்வெளிப்பாடு, மனித வாழ்வில் இது இன்றியமையாத ஒன்றாக விளங்குகிறது. மனிதன் கனவாகாண்பதையே ஒரு நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அடக்குகின்றான். இன்றைய நிலையில் கனவினை உளவியல் கோட்பாட்டிற்குள் அடக்குவதை காணமுடிகிறது. அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரையிலான கனவு வரலாறு காலத்தின் வெளிப்பாடாக இலக்கியத்திலும் காப்பியத்திலும் முன்வைப்பதை அறியலாம். மனிதனே இதற்கு முதன்மையானவனாக உள்ளான். அத்தகைய மனிதன் எக்காலத்திலும் கனவு காணும் இயல்புடையவனாக இருந்துள்ளான். அவர்களில் அருவமாக கனவினைக் காவியப் புவர்கள் தம்படபைபுகளில் அழகாக கையாண்டுள்ளனர். கனவுகளைப் பற்றியும், அவைகம்பகாவியத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் விதம் பற்றியும் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் :

- கனவுகள் கடவுளாலோ, கடவுட்தன்மை உடையவர்களாலோ ஏற்படுவன அல்ல; மனித உள்ளத்தில் இயல்பாகத் தோன்றுவனவே என்பது அரிஸ்டாட்டிலின் கொள்கை, மலைநாட்டு உளவியல் அறிஞர்களான சிக்மண்ட் ஃப்ராய்டு (Sigmund Freud), கார்ல் யங் (Carl Jung), ஆல்ஃப்ரிட் அடலர் (Alfred W. Adler) முதலியோர் கனவுகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து பல்வேறு விதமான முடிவுகளைக் கண்டு இரூக்கின்றனர். அதில்,
- கனவுகள் வரலாறு வாழ்வின் உருவெளித் தோற்றமே என்றும், ஒரு தனி மனிதன் தன் வாழ்க்கைப் போக்கை உய்த்து உணர்ந்து கொள்வதற்கும், அல்லவகடிந்து தன்னதைத் தானே திருத்திக் கொள்வதற்கும் அவையையன்பட்கின்றன என்றும் அடலர் கருதினார். ஆனால்,
- யங் என்பார் நிகழ்காலத்தில் விளையும் சிக்கல்களால் உருவாக்கப்படும் கனவுகள் என்று கருகிறார்.
- அறிஞர் ஃப்ராய்டு இவ்விருவரின் கொள்கைகளையும் மறுத்து, அடக்கப்பட்ட ஆசைகளும் நிறைவேறாத விருப்பங்களும் குறிப்பாகக் காம இச்சைகளே கனவுகள் தோன்றுவதற்குக் காரணம் என்று வலியுறுத்தினார். (The Interpretation of Dreams) இக்கருத்துமிகப்பெரிதும் என்பதையும் தனது கொள்கைகள் ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் இயங்குவதையும் அவர் பிற்பகுதியால் உணரத்தலைபட்டார், என்பதையும் 1920க்குப் பிறகு வந்த அவருடைய எழுத்துகள் காட்டும்.
- வடமொழி வாணராகிய கௌடபாதர் என்பார் கனவுகளை இறவைனோடு தொடர்புபடுத்திப் பேசி, அவை மனிதனுக்கு கடவுளால் காட்டப்படும் முன்னறிவிப்பு

“இம்மகைக்கும் ஏழழை பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மயை உடயைவன் நாராயணன் நம்பி!
செம்மயைடயை திருக்கயைல தாளபற்றி
அம்மிமதிக்கக் கனாக் கண்டனே தோழி நான்”

“அரிமுகனச்சுதன் கமைமலேனென்கை வதைத்து
பாரிமுகந்தட்டக் கனாக் கண்டனே தோழி நான்”
-(நாச்சியார் திருமொழி-ஆண்டாள்)

என்று சபிக்கொடுத்த சூடர்கொடியாள் ஆண்டாள் கண்டகனவு நனவானதை
வணைவக் கோயில்களில் மார்கழிமாதம் நடக்கும் ஆண்டாள் திருக்கலயாணம் நமக்கு
நினவைபட்டவனவாக அமைந்துள்ளன. மலேமும்,

சங்க இலக்கிய பாடல்களிலும் கனவு அமைத்து புலவர்கள் பாடியுள்ளனர் என்பதை
அறியமுடிகிறது. கச்சிப்பட்டே நன்னாகயார் என்ற புலவர் தலவை ஒருத்தி இரவில்
கனவு கண்டுவழித்த பிறகு தன் தோழியிடம் தான் கண்ட கனவைக் கற்றுவதாக தலவை
தன் தோழியை நோக்கி

“கடேபிசின் வாழி தோழி அல்கல்
பொய்வலான மய்யுறல் மரீ இய
வாய்த்தகைப் பொய்க் கனா கருட்டஏற்றிழந்து
அமளி தவைந் தன்னே குவளை
வண்டுபடு மலறிற் சா அயத்
தமியனே மன்ற அளியனே யானே; என்று
(குறுந்தொகை-30)

‘தோழியே நான் கற்றுவதைக் கடேபாயாக நெருநல் இரவின் கண்ட பொய்யை மய்யுறல்
செய்யும் வண்மயைடயை தலவை என்ற உடலோடு வந்து பொருந்த அணைந்த நனவு
பாலும் தன்மயைடயை பொய்யாகிய கனாத் தோன்றி என்னை மருட்டியது நான்
உணர்வு பெற்று எழுந்தனே, என ஆரூயிரத் தலவை என்ற மருங்கில் இருப்பார் என்று
கருதிக் கயைலபடக் கை முழுவதும் தடவிப் பார்த்தனே. ஆவர் இருந்தால் தானே!
வண்டுகள் மொய்த்து உழக்கிய குவளைமலர் போல நான் நலிந்துவிட்டனே, நான்
மிகவும் இரங்கத்தக்கவள்” என்று தன் கனவனை பிரிந்த நிலையானது கனவில்
தலவை தன்னுடன் இருப்பதாக கொள்ளம் மனநிலையினை வளிப்படுத்துவதாக;
தலவின் ஏக்க நிலைபாட்டை கனவின் மலம் வளிப்படும் விதமாக அமைத்துப்
பாடியுள்ளார் புலவர். மலேமும்,

கோவரக்கிழார் என்னும் மற்றொரு புலவர் கிள்ளிவளவன் என்னும் மன்னனைப்
பாடும் போது அவனது சினத்தை மட்டியாரின் நாட்டு மக்கள் நனவின் கண்
தசகையில் எரிகொள்ளி வீழ்தல் முதலிய தீ நிமித்தங்களும் கனவின் கண் வாயிற்
பலவீழ்தல் முதலிய தீய நிகழ்ச்சிகளும் கண்டு, அவன் மறே செலவு நினதைத் தஞ்சி
தாம் எய்தும் மனக்கலக்கத்ததை தம் காதல் மகளிர் அறியாதவாறு மறதைத்து
அலமருகின்றனர் என்று பாடியுள்ளார். இதனை,

“திசையோடு நான்கு முற்கமுகமும்
பெருமரத் திலையின் நெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்”

வளெள்ளி நோன்படகை கடட்டிலோடும் கவிழவும்
கனவின் அரியன காணா”....,
(புறநானூறு 41:4-11)

என்று தன்கனா குறித்து பாடியுள்ளமை அறியமுடிகிறது. மதுரசைச் சிவங்கண்ணனார்
என்ற புலவரும் கனவா குறித்து பாடியுள்ளார். இச்சங்கப் பாடல்களுடன் உளவியலாளர்
அறிஞர் ஃசிக்மண்ட் பிராயடின் கொள்கை ஒத்துச்சிலுவதையும் அறியலாம்.

0000000000 0000 0000

“கனவுகளைப் பற்றித் தனிப்பாடல்கள் பாடிய புலவர்கள் காவியங்களிலும் அக்கனவளைப்
புகுத்த வேண்டும் என்று விழைந்திருக்கலாம். கனவளைப் புகுத்துவதன் மூலம் ஏதோ
ஒரு விதமான வன்பு காவியத்தில் உண்டாவதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கலாம்.
குவியங்கள் பலவற்றிலும் கனவுகள் இடம்பெற்றிருப்பதற்கு இதுவே காரணமாக இருக்க
வேண்டும். கதையைப் பொறுத்தவரை கதையின் அடிக் கருத்ததை தக்க இடத்தில்
அமையக்கவும் கதையின் உச்சநிலைக் கட்டம் படிப்போரின் நெஞ்சில் நன்கு பதியுமாறு
செய்யவும் பின்னே வரும் நிகழ்ச்சிகளை முன்னதாக ஓரளவுக்குச் சூட்டிக்
காட்டவும் கனவுகள் பயன்படுகின்றன” என்று சி.எம்.பெளராவின்கிறாக்கமுனவரை
மா.இராமலிங்கம் (இலக்கிய தகவல் பக்.13) குறிப்பிடுகின்றார். மேலும்,

“விதியின் ஆற்றலை விளக்கிக் காட்ட விழையும் புலவர்களுக்கு இது சிறந்த கருவியாக
அமையிறது”. அஃதோடன்றி ஒரு நெடிய கதையை நடத்திச் சில கிற்போது தனிப்பட்ட
கிளகை கதகளைத் தனியே தொடங்கவும் கனவுகள் பயன்படுகின்றன என்பது அவர்
கருத்து.

பண்டையக் காலத்தில் கனவினகை குறித்து ஆராய்ந்து எழுதிய நபலாக
சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரதைந்த “அடியார்க்கு நல்லார் உரையில் ‘கனாநபல்” என்று ஒரு
நபல் குறித்து அறியமுடிகிறது. இது இம்பர் என்னும் நகரத்தில் வாழ்ந்த கணபரதவேன்
கிற அவர் மகன் பொன்னவனால் எழுதப்பட்டது. நல்ல நிலையில் காணும் கனவா இரவா
முற்சாமத்தில் கண்டால் ஓராண்டில், இரண்டாம் சாமத்தில் கண்டால் ஒரு திங்களிலும்,
நான்காம் சாமத்தில் கண்டால் பத்து நாட்களிலும் பலன்தரும் என்று கனாநபல்
குறிப்பிடுகிறது”. என்றும் முனவரை மா.இராமலிங்கம் (பக்.11) கனவுகள் குறித்து
குறிப்பிடுகின்றார். இன்றும் விடியற்காலையில் காணும் கனவுகள் உடனே பலிக் கும்
என்பது நம் நாட்டில் நிலவிவரும் நம்பிக்கைகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

அன்றாட வாழ்வில் நாம் காணும் கனவுகளைவிடக் காவியத்தில் காட்டப்படும்
கனவுகள் கற்பனா சுவையை ஏற்படுத்திப்பகிக் கும் போது ஆர்வத்தை துண்டுவதாக
அமையின்றன. வாழ்க்கையில் நாம் காணும் கனவவை தைத்து இது இப்படித்தான் நிகழும்
என்று வரையறுத்துக் கிறமுடியாதென்னும் காவியக் கனவுகள் அப்படியில்லாமல்
கனவகைக் கொண்டே கதைப்போக்கை நாம் அறிந்து கொள்ளும் விதமாக அமதைத்துப்
பாடப்பட்டும் எமையைக் கம்பகாவியத்தில் திரிசடையின் கனவா உரகைக் கும் புகுதி
காப்பியத்தை தெளிவுபடுத்தும்வனவாக அமதைத்துள்ளதை அறியலாம்.

இராமகாவியத்தில் குறிப்பிடப்படும் கனவுகளாக, தசரதன் உரகைக் கும் கனவையும்
திரிசடையின் கனவியையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இங்கு வானமீ கிராமாயணம்

(காட்சிப்படலம்:38:1-4)

மலேமும் ,

“எண்ணயெய் பபொன் முபிதொறும் இழுகி, ஈறூ இலாத்
திண் நடுங் கழுகுதபயே பபண்ட தரேன் மலே ,
அண்ணல் அவ் இராவணன் இரத்த ஆடயைன் ,
நண்ணினன் , தனெ புலம் -நவலை இல் கற பினாய்
(காட்சிப்படலம்:39:1-4)

என்று கனவின் நிலைப்பாடாக “கனவில் சவ்வாடலை, எண்ணயெய் பபிச்சு, தரேல்
சலெல்ல தனெ திசயில் பதோதல” மூதலியன கட்டெக்கு அறிகுறியாக கம்பர் இட்டெச்
சலெக்கிறார் .

திரிசுடலை தன் கனவில் இராவணனின் புதல்வர்கள், பதோர்க்களத்தில்
இரத்தவலெல ததிலும் , தன் அரண்மனை ஒளியிழந்து பழயை அரண்மனைகளாகவும் ;
படகையும் படகை கழுவிகளும் தானே துடிப்போல் முழங்கியும் , அவனின் வரக்க
வீரர்கள் அணிந்த கற்பக மலர் புலால் நாற்றமும் வீசுவதாகவும் , இலங்கை மாநகரமும்
மதில்களும் எல்லாத் திசுகளாலும் தீப்பற்றி எரிவதாகவும் மலேமும் , மகேமானது ஆறாத
புண்ணின் இரத்தத்தலை கட்டெவது பதோன்று மழயைபொழிந்தும் திருமாலின்
ஆயுதங்கள் நடுங்கிப் பதோர் சயெகின்றன. அரக்கியர்களின் மங்களத் தாலிகள்
அறுப்பவர்கள் பிறர் எவரும் இல்லாமல் தாமாகவமார்பில் வீழ்ந்தன இந்த கனாக
காட்சியின் அதிசயத்தலை மலேமும் கட்டெபாயாக,

“மன்னவன் தலேவி, அம் மயன் மடந்தலை தன்
பின் அவிழ் ஒதியும் , பிறங்கிவீழ்ந்தன்;
துன் அருளுச் சூடர் சூடச் சூறூக்கொண்டு ஏறின;
இன்னல் உண்டு எனும் இதற்கு ஏது ஈது எனா
(காட்சிப்படலம்:48:1-4)

என்று இராவணன் சயெத்த துன்பங்களூக்கெளலாம் அவன் இராமனால் அடயைப்பதோகும்
இன்னல்களாக பின் நடக்கவிரூக்கும் சயெலலை முன்கட்டியே கனவின் மலெம்
வலெளிப்படுத்துகிறார் கம்பர் . மலேமும் ,

“இன்று, இவண் , இப்பொழுகு இயதைந்தது ஓர்கனா;
வந்துணகை கோள் அரி இரண்டு மாறு இலாக
இன்றிடலை உழுவலை அம் கழுகுக் கொண்டு ஈண்டியே,
(காட்சிப்படலம்:49:1-3)

வலெமை மிக்க ஒன்றற்கொன்று துணயையிரூக்கும் இரட்டலைச் சிங்கங்கள் தன்
கழுவலேடு கட்டெப்பாடற்ற மதயானகைள் வாழ்கின்ற அந்த வனத்தலை சிங்கங்கள்
சூற்றிக் கொண்டன பளமளையில் லாத தம் முடயை நகரலை அடவைதற காக அங்கே
தங்கியிருந்த ஓர் மயிலும் வலெளிப்பதோயது (50:1-4) என்றும் ,

‘ஆயிரம் விளக்கூகள் அமதைந்த நீண்ட துரம் ஒளிதரும் அடூக்கூத் தீ பமாகிய ஓரூ
விளக்கலை ஏந்திக் கொண்டு சிவந்த நிறமுடயைப் பணெ அரசனான இராவணனின்

அரண்மனையிலிருந்து வீடணனின் கோயில் அடதைலபைப் பொருந்தினாள்' அப்போது,
"பொன் மனபைக அப்பொரு இல் போதினில்
என்னநீ உணர்த்திலின; முடிந்தது இல்"
(காட்சிப்படலம்:52:1,2)

என அப்பொழுது நீ என்ன எழுப்பினாய் அக் கனவு நிறைவு பெறவில்லை என்று கஹி
தன் கனவகை கஹி முடிகின்றாள்.

கனவில் காணும் பொருட்களகைக் கொண்ட நிமித்தம் கஹும் வழக்கத்தையும்,
அக்கனவில் வரும் மாந்தர்கள் அடையும் மனநிலை, அவர்களின் செயல்பாடுகளை
வதைத்தும்; கண்ட கனவானது தீக்கனவா, நல்லவகை கஹும் கனவா என்பதை பகுத்து
கஹும் தன்மையின இப்பாடல்கள் வழி நாம் அறியமுடிகிறது. படிப்போருக்கு
எதிர்ப்பார்ப்புடனும் மலேும் படிக்கத்தூண்டும் ஆவலையும் மனதில் விதைத்து,
காவியத்தலைவி சீதையின் துயரத்தீரப்போகிறது என்ற எண்ணம் முன்கூட்டியே
படிப்போரின் மனதில் எழச்செய்கின்ற இந்நிலையே உண்மகை கனவுக்கும் காவியக்
கனவுகளுக்கும் உள்ள நுட்பமான வேறுபாடாகக் கருதலாம்.

கம்பரின், இக்கனவு பதிவுகள் கனவாக நின்றவிடமால் அதற்கு செயல்வடிவம்
கொடுக்கும் பகுதியே கம்பகாவியத்தின் யுத்தகாண்டகதைக் கொள்ளலாம்.
யுத்தகாண்டத்தில் இந்நிரசத்தனின் பிரமாதநிரத்தினால் வீழ்ந்துபட்ட இராம
இலக்குவரைப்போர்களத்தில் கண்ட சீத உறறத்துயரைகளையும் பொருட்டு,
திரிசடை,

"கண்ட அக் கனவும், பெற்ற நிமித்தமும் நினது கற்பும்
தண்டவாள் அரக்கர் பாவச் செய்கையும் துரமம் தாங்கும்
(யுத்தகாண்டம் : களம்காண்டலம் :8694)

என்று தான் முன்பு கண்டு கஹிய கனவினை நினவை கஹுவாயாக, இராம
இலக்குவரக்கு தீங்கதேும் நிரோது என்று எடுத்துக் கஹுகின்றாள்.

ஓர் கனவு நிகழ்வை காப்பியத்தில் புகுத்துவதோடு அல்லாமல் அக்கனவின் நிமித்தம்
கொண்டு நிகழ்விற்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு நன்மதை மைபாகுபரட்டிற்குள்
புகுத்தி அக்காப்பியமானது இன்பவியல் அல்லது துன்பவியல் முடிவுக்கு இட்டுச்
செல்லும் சிறப்பான ஒரு காவியத்தலைபடகை கஹும் கனவு உத்தியகை கம்பர்
பயன்படுத்தியுள்ளமை இவண் அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு சீதையின் துயரத்தீக்க இராமர் இலக்குவர் வரவர என்பது திண்ணம் என்ற
ஒரு தீரக்கமான முடிவை முன்கூட்டியே படிப்போர் மனதில் ஏற்படுத்தியுள்ளமை
கம்பரின் காவியபடபிற் குச்சிறப்பாக கஹலாம்.

இன்று கனவானது மனம், அறிவு, நினவை என்று எதனுடன் தொடர்புடையது
என்னும் முழுமையான அறிவியல் புரிதல் இன்னும் இல்லை. அறிவியலாலர்கள்
மௌளையில் உள்ள நினவைக் குறிப்புகளை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபடுத்தும்
செயல்பாட்டின் விளைவாக கனவு தோன்றுவதாகக் கருதுகின்றனர். கம்பர்தன்
எண்ணத்ததை தான் சொல்லவந்த செய்தியினகைவின் நிறைந்த ஒரு காப்பியத்தலை
படதை தளித்துள்ளார் என்றால் அதற்கு 'கனவு நிலைபாடும் காப்பியத்திறகு பெரும்

பங்கு வகித்துள்ளது எனலாம். இராமகாவியத்தை தொடர்ந்து ஒரு காட்சியோடு ஒரு காட்சி ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையனவாக ஓர் தொடர்நிலையைக் கையாள இக்கனவா நிலைப்பாட்டை புகுத்தி படத்தை உள்ளமைவெளிப்படையாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

00000000000000 00000000:

1. இலக்கியத் தகவல் - ம. இராமலிங்கம், நியூசெஞ்சுரிபுக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 41,பி,சிட்கோ, இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், சின்னைய-98.
2. இணையம் - (விகிப்பி டியா பக்கம்).
3. கணிதமேதை இராமனுஜ சஷோத்ரி - முகநிலை பக்கம்.
4. கம்பராமாயணம், அயதோத்தியா காண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
5. கம்பராமாயணம், சூந்தரகாண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை - பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
6. கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை - பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
7. குறுந்தொகை - முனைவர் - இரா.செய்யபால் (உரையாசிரியர்) நியூசெஞ்சுரிபுக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 41,பி,சிட்கோ, இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர் - சின்னைய-98.
8. புறநானூறு - முனைவர் - இரா.செய்யபால் (உரையாசிரியர்)

